

Câu 1 (4,0 điểm)

Trong bài diễn văn nhận giải Nobel văn học năm 1993, nhà văn Mỹ Toni Morrison đã kể câu chuyện về một nhà tiên tri mù:

Một hôm, có những đứa trẻ cầm một con chim đến trước bà. Chúng nhìn bà với một đôi mắt vô cảm và đầy thách thức rồi cất tiếng: "Này bà tiên tri, bà là một cụ già mù nhưng lại nhìn được tương lai. Vậy bà hãy nói cho chúng ta biết: con chim chúng ta đang cầm trong tay sống hay chết".

Bà tiên tri mù đã không trả lời câu hỏi của bọn trẻ. Bà ngược đôi mắt mù nhìn về phía xa. Bà nhìn thấy tương lai của những đứa trẻ và nhìn thấy một phần tương lai của thế giới thông qua những đứa trẻ đó, một tương lai của nỗi sợ hãi và sự đe dọa. Lòng bà đau đớn vô cùng. Bà biết rõ rằng: nếu bà nói con chim trong tay những đứa trẻ còn sống thì ngay lập tức chúng sẽ bóp chết con chim có trái tim bé bỏng đang đập những nhịp đập sợ hãi trong tay chúng. Số phận con chim kia phụ thuộc vào tình yêu thương của đứa trẻ. Cũng như số phận thế gian này phụ thuộc vào chính lòng yêu thương của con người.

(Dẫn theo Nguyễn Quang Thiều, Câu hỏi độc ác từ những đứa trẻ,

<https://vietnamnet.vn/cau-hoi-doc-ac-tu-nhung-dua-tre-520067.html>, 07/04/2019)

Từ câu chuyện trên, em hãy viết bài văn nghị luận bàn về vấn đề: Số phận thế gian này phụ thuộc vào chính lòng yêu thương của con người.

Câu 2 (6,0 điểm)

Trong bài *Truyện ngắn*, đôi điều tản mạn, nhà văn Ma Văn Kháng quan niệm:

Theo tôi, một truyện ngắn hay nhất thiết là một truyện ngắn để lại ấn tượng - một ấn tượng riêng, đặc sắc được tạo nên từ sự tổng hòa của tất cả các yếu tố, [...]. Đó là kết quả của nội dung hòa tan trong hình thức kể chuyện.

(Ma Văn Kháng, *Phút giây huyền diệu - Tiểu luận và bút ký về nghề văn*, NXB Hội Nhà văn, 2013, tr.210)

Bằng trải nghiệm văn học, em hãy làm sáng tỏ ý kiến trên.

----- HẾT -----

Họ và tên thí sinh:Số báo danh:

Thí sinh không được sử dụng tài liệu. Giám thị coi thi không giải thích gì thêm.